

πόθου καὶ πάθους. Καὶ ἀναγκάζονται νὰ τὰς ἔχουν ἐν τῷ Θρησκευτικῷ των κύκλων δρώσεις καὶ μὴ δρωμένας.

“Η στενοχωρία τοῦ μάρτυρος προσήρχετο ἀπὸ τὰς ἐπιμόνιες ἔρωτήσεις τοῦ Δικαστηρίου ἀν αὐτὸ τὸ δποῖον ἔκαμψεν οἱ ἄνδρες, τὸ ἔξομολογεῖσθαι τούτεστι πρὸς ἀλλήλους τὰ ἔβδομαριαῖα παραπτώματα, τὸ ἔκαμψον καὶ αἱ γυναικεῖς.

“Ο μάρτυς περιωρίσθη νὰ λέγῃ διτὶ φανερὰ δὲν τὸ ἔκαμψον, ἀλλ’ ἀν τὸ ἔκαμψον κρυφά, ποῦ νὰ τὸ ξεύρῃ δι πτωχὸς Βλαχόπουλος.

Εἰς τὸ περὶ σιμωνιακῆς Συνόδου δι μάρτυς εἶναι ἀμείλικτος. Ελαφρύνει οὕτω τὴν θέσιν τοῦ Μαχράκη, περὶ οὗ λέγει :

— “Διν αὐτὸς δὲν τοὺς ἀπεκήρυττε τοὺς Συνοδικούς, θὰ ἀπεκηρύττομεν ὥμεις αὐτόν.

Καὶ εἶναι τόσον σοβαρὸς εἰς τὰς πεποιθήσεις του, ώστε σταν τὸ δικαστήριον τὸν στενοχωρεῖ, αὐτὸς ἀπαντᾷ πρὸς μεγάλην ἱλαρότητα τοῦ μὴ μαχρακίζοντος ἀκροστηρίου :

— “Οτι δὲν πρόκειται περὶ παρωνυχίδος, δι ἀγῶν εἶναι περὶ σωτηρίας τῆς ψυχῆς.

Δικαστής. “Οταν ἔβγαλε δι Μαχράκης κάλπην, σὺ τὸν προέτρεψες εἰς τοῦτο ;

Μάρτυς. Ήμεῖς εἶμεθα εἰς τὴν ἔξορίαν.

Μαχράκης. Καὶ ἔγω εἰς τὴν φυλακήν.

Καλεσάν.

ΟΙ ΜΗΔΕΝΙΣΤΑΙ

Σὲ δυώ θεριὰ ποῦ ἀξαρνα τύχη ν’ ἀπαντηθοῦνε
Στὴν ἑρημο, καὶ χύνονται ν’ ἀλληλοφραγωθοῦνε,
“Ἐτοι δι Θεδὲς καὶ πὸ Μηδὲν μιὰ μέρ’ ἀπαντηθῆκαν
Στὸ χάος, καὶ γὰρ μιὰ στιγμὴ ἀγριοκυτταχθῆκαν.
Μὰ ἔρφου ἀνοιξ’ δι Θεδὲς τὰ γαλανά του μάτια
Καὶ φάνηκ’ Λύτοκράτορας στὰ θεῖα του παλάτια.

Καὶ εἶπε τότε εἰς τὸ Μηδὲν—Μηδέν ! σὲ θέλω Βίναι...
Κι’ ὅπως ἔμετε στὸν οὐρανὸν οἱ κόσμοι μὲ τρομάζουν,
Χύνε, τοῦ λέσι, βασιλεῖς καὶ τυραννίσκους χύνε,
Καθὼς ἔγω, κι’ αὐτοὶ στὴ γῆ τὸν κόσμον νὰ τραντάζουν!!...
Κ’ ἔχουσε τόσους τὸ Μηδὲν στὸν κόσμο μέδω κάτου
“Οσα κανόνια οὔτ’ δι Κρούπ στὰ ἐργοστάσια του!...

Καὶ τὸ Μηδὲν ἀπάντησε—Θεὲ μ’ ἔκαμες Βίναι.
Τώρας κ’ ἔγω σὲ μιὰ στιγμὴ Μηδὲν νὰ γίνης θέλω.
Χύνε λοιπὸν μηδενιστὰς, χύνε καὶ πάλι χύνε...
Κ’ ἔγω μ’ αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς στοὺς οὐρανοὺς σου γέλλω...
Κ’ ἔχουσε τόσους δι θεῖς μηδενιστὰς δῶ κάτου
“Οσας μιδράλιες οὔτ’ δι Κρούπ στὰ ἐργοστάσια του !

Αϊ ! ἀπὸ τότε πολεμοῦν τὰ δυώ αὐτὰ θηρία ...
Σήμερα παλουκόνουνε μηδενιστὰς πέντε ἔξη,
Αὔριο βομβαρδίζουνε παλάτια δύω τρία,
Χαρτὶ τὴν ἀλλη δι οὐρανὸς μηδενιστῶν θὰ βρέξῃ,
Καὶ πάσι λέγοντας !... αὐτὸ τώρα μὴ σᾶς συγχίζῃ
Βίν’ δι Θεδὲς καὶ τὸ Μηδὲν ποῦ τὰ διοργανίζει !

Nihil.

Εἰσῆλθεν εἰς τὸ δχημά του . . . φύγετε πεζοὶ πολιταὶ... θὰ σᾶς καταπλακώσουν οἱ ἵπποι του τρέχοντες ἀπὸ ρυτῆρος . . . φύγετε . . . μὴ διαμαρτύρεσθε ἀδίκως, ἀφοῦ μάτην πρὸ δύμῶν διεμαρτυρήσαν καὶ αἱ σκιαὶ τῶν προγόνων τοῦ δψιπλούτου μας ἐπὶ ὅρου καθήμεναι !!

• • • • • • • • • • • • •
“Ιδού λοιπὸν, εἰδατε τοὺς ἀνθρώπους τῶν μεγάλων οἰκιῶν. Θέλετε τώρα νὰ ιδῆτε καὶ τοὺς ἀνθρώπους τῶν μεγάλων νοῶν καὶ καρδιῶν; ἀκολουθεῖτε με . . .” Ηδη δύως δὲν θὰ προστρέψωμεν εἰς πλατείας καὶ ἀγυιάς, ἀλλ’ εἰς τὸ παρελθόν !!

III

Λάβετε τὸ τηλεσκόπιον ἀνὰ χεῖρας καὶ παρατηρήσατε δύο σημεῖα, ἢ μᾶλλον δύν, διότι τὸ ἔτερον εἶναι τόσῳ πλησίον, ώστε θὰ τὸ ιδῆτε καὶ μὲ γυμνούς δρθαλμούς δύον μύωπες καὶ ἀν εἰσθε. Τὰ σημεῖα ταῦτα τῆς Ἑλληνικῆς Ιστορίας, καθ’ ἀνεφάνη πληθὺς ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἀπέχουσιν ἀλλήλων, δύον καὶ τὰ ἔτη 490 π. Χ. καὶ 1821 μ. Χ., μόνον δὲ ὑπὲρ τῶν δλων ἀγῶν καὶ δέξια τὰ συιδέει. Οἱ Περσικοὶ καὶ οἱ Τουρκικοὶ πόλεμοι ἀφοῦ ἐγαλούχησαν τοσούτους μουσολήπτους, ίδού διτὶ θὰ ἐξηπρετήσωσι καὶ τὴν μονομά-

νιαν μας, διότι ἔξετάζονται τὰς κατοικίας τῶν μεγάλων ἐνθρώπων τῶν μεγάλων ἐκείνων ἐποχῶν θὰ ἔξαγαγώμεν συμπεράσματα οὐχὶ ἐντελῶς ἀχροτα εἰς τὸ θέμα δηῶν.

‘Ἐν τούτοις δὲ μὴ χρονοτριβῶμεν . . . φωνάζατε ἀρχαιολόγον τινὰ—εἴτε οὐρανογενής εἶησαν καὶ ἀπέθανον οἱ ἄνδρες τοῦ 490° οὗτος μὴ ἐπιλαμβανόμενος ἀμέσως τοῦ θέματος—ως δάσκαλος—θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ, ἀφοῦ πρότερον σᾶς ἀναγκάσῃ ν’ ἀγακαλέσοντε τὸ ἀπέθανον, διότι οὐδεὶς ἔν αὐτῶν ἀπέθανε στὸ σπίτι του—τὴν ἀνάκλησιν δὲ ταύτην θ’ ἀναγκασθῆτε νὰ ἐπαναλάβητε καὶ διὰ τοὺς πλείστους ἀνδρας τοῦ 1821—θὰ σᾶς ἀπαντήσῃ, διτὶ η εὔτελεια τῶν ἰδιωτικῶν οἰκιῶν ἦτο τοιαύτη, ώστε χάρι αὐτῶν κατὰ μέσον δρον ἐδαπανῶντο 300—500 δραχμαὶ, δπως ἀγορασθῆ δὲ ἡ πολυτελεστέρα τῶν τότε οἰκιῶν μεθ’ διης τῆς περιοχῆς της, δὲν ὑπάρχει παράδειγμα πειθον ἡμᾶς, διτὶ ὕφειλεν δι ἀγοραστῆς νὰ ἔχῃ εἰς τὰ θυλάκια του ὑπὲρ τὰς 5 χιλιάδας δραχμῶν! Θὰ προσθέσῃ δὲ—ἀφοῦ εὐγνωμονήσῃ ἐν τῷ μεταξύ καὶ τὸν Βιτρούβιον—διτὶ εἰς τοιαύτας ἐγεννήθουσαν οἰκίας οἱ μαχηταὶ τοῦ Μαραθώνος καὶ οἱ ναυμάχοι τῆς μεριῆς Σαλαμίνος, καὶ ἀν δὲν τὸν διακόψητε θ’ ἀρχίσῃ ἀτελείωτον κατάλογον ἐνδόξων ἀνδρῶν . . . καὶ ὥμεις μὲν θὰ φωνάζητε φθάνει, φθάνει . . . ἀλλ’ αὐτὸς ποῦ νὰ παύσῃ!... θὰ προσθέσῃ διτὶ καὶ δι μέγας Περικλῆς μετὰ ταῦτα εἰς το—